

grundelsen af, at man maa stræbe hen til at faae denne hele Side af Lovgivningen sat paa et ganske andet Punkt.

Naar man nu, som ogsaa Mindretallet gjør, siger, at det Tilfælde, at en Mand for sin egen Person og med Hensyn til sit eget Helbred søger et Raad hos en Anden, og at denne da giver ham et saadant, ikke skal være strafbart, naar der ikke tillige er et alvorligt Bedrageri eller Bedrøvelighed om Svig tilstede, hvilket man jo sædvanligt ikke kan bevise, idet Bedrøvelighed om, at man narrer en Anden, ikke er Noget, som kan bevises at være tilstede —, saa er det jo aabenbart, at man maa søge at gaae i en ganske anden Retning. Det ærede Mindretal har nu sagt: Vi ville straffe Kvassalveriet, naar det drives som Næringsvei. Hvad siger derimod Fleertallet —? Jeg maa her meget indstændigt bede fastholdt, at Fleertallet, hvis Forslag nu for en Deel er tiltraadt af Justitsministeren, staaer paa et ganske andet Grundlag end Regjeringsudkastet. Dette har den store og iøjensaldende Mangel, at det ad positivt Veie udtaler Berettigelsen til at tage Skye i Cuur og Pleie, og altsaa ogsaa Berettigelsen til at tilbyde sig hertil, til at optræde som Læge og til at indtræde i Lægens Forhold overalt, saasnart Vedkommende blot ikke gjør Stude. Ligeoverfor dette Forslag have Lægerne fuld Ret i at fremhæve, at det er vanskeligt at constatere, hvad Stude der skeer paa dette Omraade, og at man derfor paa ingen Maade kan blive staaende derved. Men hvad har Udvalgets Fleertal derimod foreslaaet? Det har, næstefter at opstille Læger ligeoverfor Befolkningen, som anerkjendes af Staten, og som overalt optræde med denne Anerkjendelse, søgt at henvise Befolkningen til dem, og at stemple alle de Andre som Ikke-Læger, som dem, der albrig have gjort noget Studium, og som dem, der af det Offentlige ikke ansees for dygtige til at udøve nogen Lægevirksomhed, — kun at det ved Siden deraf siges: „Men ville de myndige Mænd og Kvinder ikkebestemindre for deres eget Vedkommende betrore deres Sundhed til slike Folk, saa kan der ikke strides ind med Straf derimod“. Udvalgets Fleertal har derimod søgt at sætte Sagen paa et Standpunkt, fra hvilket man kunde

forlange, at Alle skulde medvirke til Lovens Opretholdelse. Man kan af enhver lojal Borger forlange, at han skal medvirke til, at Ingen enten under den ene eller anden Form benevner sig som Læge, at Ingen under den ene eller anden Form tilbyder sig som Læge, hverken i Aviserne eller ved skrevne Placater eller ved hemmelig Ombringelse af trykte Placater, eller ved den allermindste Seddel paa sin Dør, eller ved nogen malet Tavle, eller paa nogen anden Maade. — Man kan gaae endnu et Skridt videre, og det har været Udvalgets Fleertals Mening at gjøre det, skjøndt jeg iøvrigt troer, at Forslaget derom tilsidst er blevet heldigere udtrykt af Justitsministeren, hvad der imidlertid er en Enkelthed, som jeg ikke nu skal gaae ind paa. Man kan nemlig sige, at der er farlige Ting, farligt virkende Gjenstande, som man ikke vil betro nogen Brugten af, uden at han har en særegen Kundskab til og Dygtighed i at bruge dem, eller rettere, at man ikke vil betro ham Brugten deraf uden maafæe i tekniske og industrielle Retninger, hvor han har erhvervet sig den fornødne Kundskab dertil. Man kan naturligtvis betro en Fabrikant at bruge de allerstærkeste Giftstoffer i sin Næring, fordi man tør troe, at han veed at behandle disse Gjenstande i sin Næringsdrift; man kan der betro ham ikke blot Arsenik, men endog Blaaafyre, og næsten alt Andet, hvad der hører til de stærkeste Gifter. Men man kan og bør ved Siden deraf sige, at man ikke vil betro den Enkelte at anvende disse Midler paa sine Medmennesker, at han altsaa ikke maa anvende disse Gjenstande paa en anden Mandes eller Kvindes Regime, fordi de ere saa farlige, at denne Brug af dem ikkun maa betroes til den, der har erhvervet sig en vis særegen Indsigt i saa Henseende. Jeg maa derved gjøre opmærksom paa et Hovedpunkt, som undertiden oversees, og det er, at, naar det fastsættes, at den, der ikke er autoriseret Læge, ikke maa anvende disse Midler, saa er det ikke af nogen væsentlig Betydning, om Bestemmelserne om, hvad der maa sælges efter Recept og hvad ved Haandjob, blive overfærdne, thi Bestemmelsen ligeoverfor Kvassalverien gaaer jo ud paa, at han overhovedet slet ikke maa anvende Andet end det, som han kan